

én jól tudom, hogy nélküled senki sem tud sem jó, sem boldog lenni. Én jól tudom, hogy szeretni is csak az tud, akit Te szeretsz.

Kezedbe ajánlom lelkemet, pihentesd meg testemet, áldd meg reményeimet és készíts nekem illő helyet a Te híveid seregében, hogy élhessek békességben itt és a jövő életben. Amen.

SZÁLLJ ISTENHEZ

Nyíljon ajkad hő imára
Az áldott nap mosolyára.
Fénye árad; fenn és alatt
Élet, öröm, hála fakad.
Oh jőj a regg órájában
Szállj Istenhez hő imában!

Ébredj, ébredj új erőre!
Szól a harang ébresztőre.
Kitől szeretet árad szét
Kéért az ajk imára kell,
Övé legyen egész szíved
Áld az eget, áld Istened!

AZ ÉLET ÚTAIN.

Templomba menéskor.

Hálát adok neked szerető jó Atyám, mennybéli Isten, hogy a Te templomodban imádságra leborulhatok. Imámba vegyülő sóhajom könnyítse meg keblem terheit; az orgona szelid hangja oszlassa azokat a nehéz gondokat, melyek az életben mindig nyomon kísérnek.

Vajha itt az öröm derüje és éltető mosolya fölvidámítana és megnyugtana abban az örök igazságban, hogy akik Téged szeretnek, azoknak mindenek javukra szolgálnak.

Engedd kegyelmes jó Istenem, hogy ebben az órában lelkemet szentelhessem a magasztos gondolatoknak. Engedd, hogy igéd varázsa alatt szálljon lelkem föl a magasba, hol a Te lelked titkait megismerheti. Engedd, hogy itt kerülje el szívemet minden rossz érzés, harag, vád és gyűlölet.

Adjad jó Atyám, hogy valamint én megbocsátom mindenkinek, amit vétett ellenem, úgy nekem is bocsásson meg

mindenki. Adjad, hogy itt a szent gondolatok között erősödjék meg akaratom a jóra, a szépre és szentre, s így legyen ez az óra üdvösségemre, lelkem épülésére. Hittel és bizalommal kérlek, úgy amint mesterem, a te szent fiad, a Jézus Krisztus tanított. Oh hallgass meg. Ámen.

Vasárnapi ima a templomban.

Szólj Uram, mert hallja a Te szolgád! így felelt egykoron a Te ifjú prófétád, oh mennybéli bölcsesség kiapadhatatlan forrása. Én is hallottam a hívó harangot, szívem érzelmei megáradtak s elődbe jöttem, ahol Te meghallgatod az én szómat bármily gyenge és erőtlen is az. Szólj Uram, és értesd meg velem vétkeimet is, amelyekkel Tégedet és a Te teremtményeidet megbántottam.

Ezen a szent napon érzelmeim megtisztulnak, szemem világosabban lát s talán meglát Téged is, és megérti szent akaratod intéseit.

Oh milyen végtelen az a bölcsesség, Atyánk, mellyel körülvetted e világot s abban a legparányibb teremtményt is. Ha

nézem a földet, midőn a tél takarója borítja, úgy tetszik, mintha a halotti fehér lepelt látnám és várnám a feltámadást, mely a halál után következik, óhajtozom az örök életre, amelyben mindig veled lehetek. De jó Atyám, ha megpillantom a tavasz szép és gyönyörűsége virágait, boldog öröm száll szívemre. Én is, mint az énekes, vidám madárkák, repkedni vágyok, feledem a gondot, feledem a földi élet aggodalmait. Ha látom a nyár munkás kezét a föld kebelén és teremtményeid ezerein, én is munkára vágyom. Ha látom a hívők buzgó népét templomba seregleni, én is ide jövök, mert itt vár reám a leg-szentebb foglalkozás, itt Te előtted és Te veled, Isten!

Szerető jó Atyám, im elődbe hoztam gyöngye szívemet s rövid életemet. Oh nézd meg szívem virágait, azokat az érzéseket, amelyekkel átölelek mindenkit, akikkel engem megáldottál. Oh tápláljad ennek forrását, hogy ki ne apadjon belőle az áldás, és a hálaadás.

Ha elfeledtem volna, oh égi Atya, megemlékezni Terólad és azokról a szent

dolgokról, amelyeket rám bízál, kérlek most bocsásd meg nekem és add meg azt, amit gyöngé teremtményed kérni sem tud még.

Szeress engemet én édes jó Atyám, mert a szeretet lehellete annyira áldó és magasztaló. Szeress engemet, mert valahányszor érzem azt is, hogy nincsen nagyobb boldogság annál a békességnél, amely a kebelben honol. Légy velem e szent napon, hogy azt nem csak én, hanem minden enyéim Te néked szentelhessék, hogy boldogítva boldog lehessenek s ne feledjem, hogy jobb egy nap Te veled, mintsem ezer nélküled.

Istenem áldj meg és tarts meg testi, lelki békességben, most és mind örökké.
Amen.

Konfirmációkor.

Régóta gyűjtögetem a hit virágait s ime ma koszorúba fűzve bemutatom előtted szerető jó Atyám! Ifjú vagyok még, erőm is ifjú s gyöngé, de tiszta kebelem s nemesen érez a szívem, ezért táplál a re-

mény, hogy Te, édes jó Atyám, megérted szavamat s kedvesen veszed azt is, amit neked első zsenge gyanánt nyújthatok.

Érzem szerető jó Atyám, hogy testem és lelkem sorsa a Te kezében van éjjel és nappal egyaránt, éppen azért jól esik lelkemnek, hogy megtanulhattam, hogy a Te bölcs gondviselésed öröklik fölöttem is, mint minden teremtményed fölött. Te jó Isten nemcsak, hogy megteremtetted ezt a szép, dicső világot, hanem be is népesítetted azt a teremtmények millióival. Mindenütt, ahová a szem tekint, élet, szépség és rend mutatkozik, melynek látása hálaára buzdítja az embert. De mennyivel több okunk van a hálaára, ha megtekintjük magát az embert, akit a magadéhoz hasonló lélekkel áldottál meg.

Ebben az órában különösen a Te legremekesebb teremtményedről, a Jézus Krisztusról emlékezem meg, akit fiaddá fogadtál és lelked erejével annyira megáldottál, hogy hozzá hasonló több nem találtatott. Megtanultam már én is jó Atyám, hogy Jézus Krisztus mennyit küzdött, nélkülözött és szenvedett azért, hogy a tévelygő embe-

reket a jó útra térítse és megtanítsa igazán ismerni Tégedet, szerető jó Atyánkat. Erős vágy hevíti keblemet, hogy én is beléphessek az ő tanítványai és követői közé. Vajha az ő útain járva megérdemelném valaha, hogy rólam is elmondja, amit a kegyes Máriáról mondott: Mária pedig a jobb részt választotta... Vajha én is áldozatkész lehetnék életem folyamán, hogy bármikor kész szívvel vigyem az olajat lábaihoz, hogy megmossam azokat. Vajha engemet is annyira megerősítene a lélek, hogy midőn a szegényt s a szükölködőt látom, segítsek rajta készséggel s egyházamért s vallásomért hozzak meg bármilyen áldozatot is.

Buzgón kérlek Atyám, tégy engemet méltó tagjává egyházamnak s egyszer-smind hass át e szent pillanat komolyságával, hogy mostantól kezdve vetkezzem le a gyermekhez illő dolgokat s éljek aszerint, amint tanítottam. Adjad mindenható Isten, hogy soha ne feledkezzem el arról a szép és nemes föladatról, amelyet előmbe, mint gyöngye leány elébe tűztél: a szív tisztaságáról, ártatlanságáról, a jó-

ságról, a szeretetről és a békességes türeőről.

Oh jó Atyám, milyen boldog lehet, aki mindezeket hiven megtartja, mennyi öröm kísérheti annak életét! Erre az öröme, ilyen boldogságra vágyik az én szívem is mostantól kezdve mindörökké.

Te neked köszönöm, hogy fölébresztetted bennem ezt az érzést, Te neked köszönöm, hogy nekem adtál jó szülőket, bölcs tanítókat és példaadó mestert, akik elvezettek a hit forrásához s a jó cselekedetek virágos kertjéhez.

Te néked köszönöm jó szüleim, testvéreim, rokonaim, barátaim és lelkipásztoraim szeretetét. Te néked köszönöm a boldog érzést, mely áthatja valómat. Te néked köszönöm, hogy életemnek e magaslatos pillanatával boldoggá lettek mindazok, akik engemet szeretnek. Te neked köszönöm, hogy a Jézus szent vacsorájában élhettem és érezhettem a hű tanítvány örömet és a mester áldó sóhaját.

Áldlak és magasztallak mind ezekért életem minden idejében. Amen.

Anyai imája, midőn gyermek konfirmál.

Teremtő jó Atyám. Anyai szívemnek nagy ünnepe van ma. Öröm hatja át keblemet, mivel megértem, hogy gyermekem hitéről vallást tud tenni, itt a gyülekezet előtt. Olyan ő, mint a nyíló virág a tavasz kezdetén, üde, kedves, szelid és telve reménységgel. Lelke meggazdagodott szent dolgaid ismeretével, szíve megtelt az úrvacsora magasztos hatásának örömeivel. Társaival együtt úgy állott az urasztala mellett, mint az angyalsereg a Te égi széked körül. Ők is védői lesznek az egyháznak, hirdetői a hitnek.

Anyai kötelmeimnek egyik része ime már meg van valósulva. Gyermekem egy lépést megtett már az élet útain. Oh vajha megtartaná azt a fogadást, amelyet előtted szent vallása védelmére és szeretetére fogadott. Oh vajha szeretni tudná lángolón az édes hazát is.

Jó Atyám! Tedd boldoggá őt hitében, buzgóvá az egyházban, most és minden időben. Amen.

Tanuló leány imádsága.

Én Istenem, jó Atyám, Te megvilágított áldó napoddal az egész földet, fénnyel árasztod el a csillagokat. Te gondoskodol a szorgalmas méhről és az éneklő madárról, Te fakasztod a bimbót virággá, Te halmozod el gyümölcscsel a fa ágát és gyönyörűséggel az ember szívét. Midőn ezeket elgondolom, előmbe tárulnak azok a szép virágok, a lélek virágai, melyekkel csak minket, embergyermekedet, ajándékozta meg. Ime én, a te gyarló leányod a lelkem fölékesítésére vágyakozom, a tudás ékességeire. Ohajtanék betekinteni a tudás nagy és titkos birodalmába, szeretném megismerni azokat a lelki kincseket, melyeket a tudósok és a bölcsek kitártak a mi számunkra. Régen a tudás fája tiltva volt a hitrege szerint, ma nyitva van előttünk is a nagy könyv, melyből az élet szabálya, igazsága, törvénye, a nagy világ sokféle viszonya megismerhető.

Kérlek szerető Atyám, erősítsd gyöngé elmémet, hogy a tudnivalókat befogadhassa, engedd, hogy ismeretemet gyarapít-

hassam s ezzel is közelebb jussak a Te bölcsességed forrásához és megtanuljam, hogy nélküled mi gyarlók vagyunk, homályban bolyongunk és a babona tévedései, a tudatlanság örvényei elnyeléssel fenyegetnek.

Én szeretném látni tisztán az igazságot, én óhajtom megismerni a világ törvényeit, hogy azokból is ismerhesselek téged. A multak eseményei vonzanak, a társadalom változatai rám is vonatkoznak, bölcs gondviselő Isten, lehelj elmémbe tiszta értelmet, helyes megítélést és tartós emlékezést.

Imádkozva kérlek, hallgass meg.

Amen.

Hitünk védőjéért.

Jó Atyám! Idő és örökkévalóság Istene! E szent hajlékban fölújul emlékemben a múlt idők képe. Azok a falak, az a szószék, az úrasztala és minden, ami itt van, bármilyen egyszerű is, oly szép, oly magasztos emlékekkel van körülölelve! Minden parányi kis dolog az ősök dicsőségét hirdeti itt. Mennyit küzdöttek és mennyit

szenvedtek ők, hogy megtartsák nekünk ezt az egyszerű hitet! Még szégyeni és megvetést is hányszor kellett szenvedniök! De ők nem lankadtak el semminemű veszedelmekben. Ők megtartották és hátrahagyták nekünk örökségül szent vallásunkat és annak minden áldását.

Kinek köszönhetjük ezt, ha nem Neked, örök hatalom, aki áttekinted az időt és az enyészetet; akinek gondolatában benne van minden bölcsesség; akinek intézkedéseit nem gátolhatja meg semmiféle emberi szándék?

Köszönet, hálás köszönet Neked a hitért és a lelki boldogságért! Köszönet azért a szellemért, amely erőt adott és azért is, amely kivezetett az éjtszakából a nappalra.

Engedd meg jó Atyám, hogy az ősök nagy szelleme hasson át engemet is, engedd, hogy járhaszak nyomdokaikon. Engedd meg, hogy szellemökkel érintkezzem itt és tanuljak tőlük áldozni mindenért, ami a lelki életre és boldogságra tartozik. Engedd meg, hogy bár gyöngé nő vagyok, tehessek erős hitű és áldozatkész szívű.

Jó Atyám! Tartsd meg hitemet, tartsd meg azt a szabadságot, amelyben e hit gazdagon virágzik és tápláló gyümölcsöt terem. Áldj meg lelki boldogsággal és hitbuzgósággal most és egész életemben. Szent fiad a Jézus nevében kérlek hallgass meg. Amen.

Leány imádsága.

Szerető jó Atyám! Szent templomodba jöttem. Te látod az én szívemet, ismered értelmemet. Te látod, hogy az én elmém gyenge, az én tapasztalatom csekély. Előttem a jövő csak egy titkos sejtelem, előtted nyilván van a jövő és a múlt. Előtted nincs titok sem égen, sem földön.

Jó Atyám, szívemből a bizalom szavai szállnak feléd. A gyöngye leány aggódva kérdezi, vajjon nem hibázott-e atyai jószágod ellen? Vajjon nem bántotta-e meg azokat, akik őt szeretik? Vajjon szereti-e oly híven őket, amint szeretnie kell.

Érezem égi Atya, mily igazán forró az anyai szeretet. Látom, hogy az ő áldott szíve mindig éreftem aggódik. Bi-

zony-bizony a tenger sem lehet mélyebb, mint az anyai szív érzelme, a forrás vize sem lehet tisztább, mint az anyai szív szeretete. Itt a Te égi világosságodban megtanulok látni, itt megerősödik bennem az a hit, hogy Te utánad az édes anyai szív az, amelyre teljes bizalommal támaszkodhatik a leány. Ő bizonytal megérti szívem aggodalmait s elmém gondjait.

Köszönöm Istenem, hogy ebben a gondolatban megerősített ez a pillanat. Köszönöm, hogy e szent hely békés nyugalma visszaadta az én keblemet is.

Mennyi áldással halmoztál el Istenem! A gondos jó apa, a szerető testvérek, a hűséges barátok, mind oly kedves ajándékai életemnek, kikkel én már anyanyiszor voltam boldog és az fogok lenni ezután is, ha Te Atyám úgy akarod. Szent célok lebegnek az én életem előtt is, jó Atyám! Minden erőmmel arra igyekszem, hogy teljesíthessem kötelességeimet. Minden gondolatom arra irányul, hogy méltó legyek a Te atyai szeretetedre, az emberek jóindulatára és szeretetére.

Szent akaratodat dicsőítsd meg leányod gyöngeségében. Adj neki józan értelmet és tiszta szívet, tartsd meg hitét mindenben ami jó, igaz és szent itt a Te templomodban és ott künn a világban. A Jézus nevében kérlek, hallgass meg.

Amen.

Leány fohásza.

Jó Istenem! Hogy Te jó vagy, azt én érzem igazán, mert én csak benned bízom. Érzem, hogy szívem nem talál nyugtot. Érzem, hogy szüntelenül környez egy gondolat, mely elüzi a szív nyugalalmát. Ez a gyermekes szív úgy fél, úgy aggódik, mintha veszély fenyegetné.

Volt nekem örömem, volt boldogságom. Most is boldog vagyok én, de mégsem teljesen. Mert nem elég a szívnek, hogy nagyon szeret, kell, hogy ő is szerettesék.

Oh ha én azt biztosan tudnám. Oh ha engemet arról valaki egészen meggyőzne, úgy, hogy többé ne legyen kételkedésem! Akkor már igazán boldog lennék.

Hogy is lehessen boldog egy leány, oh égi jó Atya, hiszen ez a világ olyan nagyon titokteljes. Ma meglátunk egy édes mosolyt, hallunk sok édes szót, hízkelkedő hangot. De holnap, midőn fölédredünk, csak azt tudjuk, hogy szívünk sajog, mint ha valaki megbántotta volna. Csak azt érezzük, hogy nincsen körülöttünk senki, s hogy az az édes mosoly most már nevelés gúnnyal vegyülve.

Velem is sokszor így volt már! Csak a szívem tudja, csak könnyeim száma mondhatná meg, mennyit szenvedtem én már.

Most ismét a reménység aranysugarát látom. Most ismét úgy érzem, mintha rám sütött volna a boldogság napja, de nem bízom benne, nincs bátorságom rá. Avagy mit is tegyek? Elhigyjem-e mindazt, amit a szavak mondanak? Higyjek-e a szemnek, mely oly édesen tekint rám? A kéznek, mely oly barátságosan nyúl felém.

Jó Isten! Életem sorsa, egész jövőm, mindenem attól függ, ami most fog követ-

kezni. Ha újból megcsalódom, ha ismét elfordul tőlem a szerencse, mi lesz akkor velem? El nem képzelhetem. Ebből a bizonytalanságból ki vezet ki engemet? Senki, csak Te jó Isten. Hozzád rejtőzött el gyöngye leányoknak reszkető szíve, mert csak atyai jóságodban bízik igazán. Oh mily hálás tudnék lenni, és milyen hűséges! Oh hányszor áldanám a nap folyamában, egész életemben a Te szent nevedet. Jó Isten, ki olyan bölcs, oly gazdag, oly nagy, oly hatalmas vagy, aki tudod mikor fakad a rózsabimbó, mikor herval el a mezei lilium, aki tudod mit érez a madár, midőn dalt zengedez, tudod mi fáj a gerlének, midőn sírva sóhajtoz, Te tudod azt is, mit rejt az emberek szíve. Jöjj édes Atyám közelembe és add tudtomra, hogy nincs miért aggódnom, mert az igaz szeretet nem fog megcsalódni! Én bizom a Te szeretetedben, én bizom isteni jó voltodban s hiszem, hogy boldogságot nyerek, mert Te boldoggá teszed a hűséges szívet! Köszönöm a vigasztalást, a megnyugvást és a csöndességet. Amen.

Jegyes imádsága.

Szeretet forrása, jó Atyám! Imádság jő ajkamra. Téged áldlak, mert úgy érezi szívem, hogy az a boldogság, mellyel meg van telve, Tőled származott. A Te Atyai gondviselésed növelt, erősített, amíg kicsiny voltam. Jóságod adta nekem azt a kedves férfit, aki most már jegyesem. Egy egész életre eljegyeztél neki és őt is énnekem. Életem jövőjét az övéhez fűzted, gyöngye karomnak az övét segítőül, védelmezőül adtad.

Bizonytalan a jövő mindkettőnk előtt, de a szívemben lángoló szeretet bátorsággal tekint bármily sors elébe. A szeretet azzal biztat, hogy az ő oldala mellett én mindenre képes leszek. Érette meg fogok tenni mindent. Ha egykor betegség érné, mily híven ápolnám, mily éberem gondoznám! Én csak érette érezek, csak róla gondolkozom.

Elöttem állanak már azok a boldog napok, mikor versenyezni fogunk azért, hogy melyik tud több kedves dolgot tenni a másikért. És ő, ő már eddig is menayi kedvességgel halmozott el!